

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 3 prill 2018
Nr. ref.: RK 1205/18

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

né

rastin nr. KI41/17

Parashtrues

Met Hashani, Kastriot Hashani dhe Lirim Hashani

Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme të Kosovës, Pml. nr. 252/2016, të 2 nëntorit 2016

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gérxhaliu-Krasniqi, gjyqtare dhe
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga Met Hashani, Kastriot Hashani dhe Lirim Hashani nga fshati Greme, komuna e Ferizajt (në tekstin e mëtejmë: parashtruesit e kërkesës), të cilët përfaqësohen nga Rifat Abdullahu, avokat nga Ferizaj.

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesit kontestojnë Aktgjykimin e Gjykatës Supreme të Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Gjykata Supreme), Pml. nr. 252/2016, të 2 nëntorit 2016. Aktgjyksi i kontestuar i Gjykatës Supreme u është dorëzuar parashtruesve të kërkesës më 22 dhjetor 2016.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së vendimit të kontestuar, me të cilin pretendohet se parashtruesve u janë shkelur të drejtat dhe liritë e garantuara me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] dhe nenin 32 [E Drejta për Mjete Juridike] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Kushtetuta).

Baza juridike

4. Kërkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës, në nenin 47 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejmë: Ligji) dhe në rregullin 29 të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese (në tekstin e mëtejmë: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

5. Më 13 prill 2017, parashtruesit dorëzuan kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Gjykata).
6. Më 18 prill 2017, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtaren Selvete Gérxhaliu-Krasniqi gjyqtare raportuese dhe Kolegin shqyrta, të përbërë nga gjyqtarët: Almiro Rodrigues (kryesues), Snezhana Botusharova dhe Ivan Čukalović.
7. Më 27 prill 2017, Gjykata i njoftoi parashtruesit për regjistrimin e kërkesës dhe i dërgoi një kopje të kërkesës Gjykatës Supreme.
8. Më 21 shkurt 2018, Kolegi shqyrta shqyrtoi raportin e gjyqtarit rapportues dhe i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.

Përbledhja e fakteve lidhur me lëndën penale [P. nr. 581/2011]

9. Parashtruesit ishin palë e dëmtuar në lëndën penale [P. nr. 581/2011], e cila është zhvilluar në Gjykatën e Qarkut.
10. Më 16 mars 2012, Gjykata e Qarkut i shpalli fajtor dhe përgjegjës me Aktgjykimin P. nr. 581/2011, kryerësit e veprave penale R. A., F. A. dhe SH. V., dhe rrjedhimisht u shqiptoi dënim me burgim dhe dënim me gjobë.
11. Aktgjyksi i Gjykatës së Qarkut [P. nr. 581/2011] u është dorëzuar të dënuarve dhe Prokurorit Publik të Qarkut. Megjithatë, nga shkresat e lëndës rezulton se aktgjyksi nuk i është dorëzuar palës së dëmtuar, respektivisht parashtruesve të kërkesës.

12. Kundër Aktgjykimit [P. nr. 581/2011] të Gjykatës së Qarkut, ankesën e ushtroi Prokurori Publik i Qarkut.
13. Më 8 gusht 2012, Gjykata Supreme nxori Aktgjykimin [Ap. nr. 181/2012], me të cilin e miratoi ankesën e Prokurorit Publik të Qarkut dhe e ndryshoi aktgjykimin e shkallës së parë në pjesën përkitazi me R. A., ndërsa në pjesën përkitazi me F. A. dhe SH. V. e ktheu në gjykatën e shkallës së parë në rivendosje. Në arsyetim thuhet:

“Gjykata Supreme e Kosovës duke vendosur përkitazi me ankesën e Prokurorit [...], e ndryshon aktgjykimin e shkallës së parë sa i përket të akuzuarit R. A., ashtu që e aprovon ankesën e Prokurorit dhe të akuzuarit për veprat penale për të cilat është shpallur fajtor, dhe rrjedhimisht, ia ngriti dënimin R. A., duke e gjykuar me dënim unik me 4 vite burgim dhe dënim me gjobë në shumë prej 1000 euro, kurse për të miturit (F. A. dhe SH. V.) çështja anulohet sipas detyrës zyrtare dhe kthehet në rigjykim në shkallë të parë”.

14. Në procedurën e rigjykimit të F. A. dhe SH. V., në gjykatën e shkallës së parë, parashtruesit e kërkesës mësuan se Aktgjykimi i Gjykatës së Qarkut [P. nr. 581/2011] nuk u është dorëzuar, dhe për këtë arsye ata kërkuan nga Gjykata e Qarkut që t'ua dorëzojë aktgjykimin. Pas kësaj, atyre u është dorëzuar Aktgjykimi i Gjykatës së Qarkut.

Përbledhja e fakteve pasi që Aktgjykimi [P. nr 581/2011] i Gjykatës së Qarkut u është dorëzuar parashtruesve të kërkesës

15. Më 20 nëntor 2014, kundër Aktgjykimit [P. nr 581/2011] të Gjykatës së Qarkut, të 16 marsit 2012, parashtruesit e kërkesës ushtrojnë ankesë në Gjykatën e Apelit, por vetëm në pjesën përkitazi me kohëzgjatjen e dënit të shqiptuar për R. A.
16. Si bazë për ankesë, parashtruesit e kërkesës theksuan se “*Pasi që nga procesverbal i shqyrtimit kryesor i datës 14.03.2012 dhe nga fletëkthesat për pranimin e aktgjykimit të shkallës së parë, rezulton se pala e dëmtuar nuk ka qenë e ftuar në shqyrtimin gjyqësor dhe as nuk e ka pranuar aktgjykimin e shkallës së parë, konsideroj se kërkesa për mbrojtjen e ligjshmërisë është e bazuar në dispozitat e neneve 287, par 1. të KPPRK, 299 par. 1 të KPPRK , 380, par. 1 të KPPRK dhe 381 par. 3 të KPPRK*”.
17. Në ankesën e tyre, parashtruesit e kërkesës i propozuan “*Gjykatës së Apelit që Aktgjykimin e ankimuar P. nr. 581/2011 dt. 16.03.2012 ta ndryshoj ashtu që dënimin e shqiptuar kundër të pandehurit R. A. në kohëzgjatje prej 4 vjet burgim ta merr si të vërtetuar dhe sipas ankesës së të dëmtuarve, të akuzuarit t'i shqiptoj dënim më të lartë me burgim*”.
18. Më 17 dhjetor 2015, Gjykata e Apelit i hodhi poshtë [Aktvendimi PAKR. nr. 251/2015], si jolëndore ankesat e parashtruesve të kërkesës kundër Aktgjykimit të Gjykatës së Qarkut. Në arsyetimin e aktvendimit thuhet:

“Meqë, aktgjykimi ka marrë formë të prerë, pra, është vendosur përkitazi me ankesën e Prokurorit në procedurën ankimore dhe ndaj të akuzuarit është rritur dënim i me burgim, sipas vlerësimit të kësaj Gjykatë anesa e të dëmtuarve nuk prodhon efekt juridik, dhe po të njëjtin efekt do ta kishte edhe sikurse anesa e Prokurorit të mos aprovohej në procedurën ankimore, prandaj, meqë anesa është ushtruar ndaj aktgjykimit i cili ka marrë formë të prerë i cili konform dispozitave ligjore nuk mund të ndryshohet me ankesë, ajo u trajtua si jolëndore”.

19. Në një datë të pacaktuar, parashtruesit e kërkesës i propozuan Prokurorit të Shtetit ta paraqet në Gjykatën Supreme kërkesën për mbrojtje të ligjshmërisë për shkak të shkeljeve thelbësore të Ligjit të Procedurës Kontestimore.
20. Në një datë të pacaktuar, Prokurori i Shtetit e aprovoi propozimin e parashtruesve të kërkesës dhe parashtri të Gjykatën Supreme kërkesën për mbrojtje të ligjshmërisë kundër Aktvendimit të Gjykatës së Apelit [PAKR. nr. 251/2015].
21. Prokurori i Shtetit i rekomandoi Gjykatës Supreme ta miratojë kërkesën e parashtruesit për mbrojtje të ligjshmërisë, pasi që parashtruesi i kërkesës si palë e dëmtuar nuk ka qenë i ftuar në shqyrtimin kryesor. Prokurori i Shtetit konsideroi që “*pala e dëmtuar nuk është ftuar dhe nuk ka marrë pjesë në shqyrtimin kryesor, ndërsa nga fletëkthesat që gjenden në shkresat e lëndës, nuk ka prova se pala e dëmtuar e ka pranuar aktgjykimin e Gjykatës së Qarkut në Prishtinë, P. nr. 581/2011, të datës 16.03.2012. Prandaj, duke mos e pranuar aktgjykimin e shkallës së parë, palës së dëmtuar i është mohuar e drejta në ushtrimin e ankesës e paraparë me nenin 380, par 1 të KPPRK, ku theksohet se “Kundër aktgjykimit të marrë nga gjyqtari i vetëm gjykues ose trupi gjykues i gjykatës themelore, ankesë mund të paraqesin personat e autorizuar brenda 15 (pesëmbëdhjetë) ditësh nga **dita e dorëzimit të kopjes së aktgjykimit**.”*
22. Më 15 nëntor 2016, Gjykata Supreme nxori Aktgjykin [Pml. nr. 252/2016], me të cilin e refuzoi si të pabazuar kërkesën për mbrojtje të ligjshmërisë së Prokurorit të Shtetit.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

23. Parashtruesit e kërkesës pohojnë se gjykatat e rregullta e kanë konstatuar fajësinë dhe i kanë dënuar kryesit në mungesë të parashtruesve si palë e dëmtuar, dhe pasi që atyre nuk u është dorëzuar aktgjykimi i Gjykatës së Qarkut ata nuk kanë mundur të marrin pjesë në shqyrtimin e fundit.
24. Parashtruesit e kërkesës pretendojnë që atyre u janë cenuar të drejtat e garantuara me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] dhe me nenin 32 [E Drejta për Mjete Juridike] të Kushtetutës pasi që nuk u është dhënë mundësia të marrin pjesë në gjykimin ku kryesit u shpallën fajtorë dhe u dënuan.

25. Parashtruesit e kérkesës pohojnë që "Gjykata e shkallës së parë shqyrtimin gjyqësor e ka mbajtur me dt.14.03.2012 pa praninë e palëve të dëmtuara e as të përfaqësuesit të tyre me autorizim, këtë edhe përkundër obligimit të Gjykatës që në kuptim të nenit 321, par 1 të KPPK ka pasur për obligim që në shqyrtim gjyqësor të thërret të dëmtuarit dhe përfaqësuesin e tyre ligjor si dhe përfaqësuesin e autorizuar, prandaj pala e dëmtuar nuk është ftuar dhe nuk ka marrë pjesë në shqyrtim gjyqësor, me këtë i është mohuar e drejta e garantuar me Kushtetutë e paraparë me nenin 31 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës."
26. Parashtruesit e kérkesës gjithashtu theksojnë që "Palët e dëmtuara janë njoftuar për aktgjykimin e shkallës së parë nga Gjykata Themelore në Ferizaj atëherë kur kanë qenë të ftuar që të marrin pjesë në riprocedurë sa i përket të miturve F. A. dhe S. V.. Prandaj me rastin e kësaj procedure Gjykata Themelore në Ferizaj ju ka dorëzuar aktgjykimin e shkallës së parë-Gjykatës së Qarkut në Prishtinë kundër të cilit aktgjykim është ushtruar ankesë në Gjykatën e Apelit në Prishtinë. Prandaj, palës së dëmtuar me të drejtë ankesë nga neni 399, par. 3 të KPPK-së, i është shkelur e drejta e ankesës-mjetit juridik të garantuar me Kushtetutën e Republikës së Kosovës."
27. Parashtruesit e kérkesës më tej pretendojnë që "pa bazë ligjore Gjykata e Apelit e hudhë si jolëndore ankesën e palëve të dëmtuar, por edhe Gjykata Supreme pa mbështetje ligjore e refuzon kérkesën për mbrojtjen e ligjshmërisë së Prokurorit të Shtetit."
28. Parashtruesit e kérkesës kérkojnë nga Gjykata që të konstatojë se ka pasur shkelje të nenit 31 dhe 32 të Kushtetutës, të anulojë Aktgjykimin e Gjykatës Supreme dhe Aktvendimin e Gjykatës së Apelit dhe ta detyrojë Gjykatën e Apelit që të vendosë në mënyrë meritore sipas bazave të ankesës së parashtruesve.

Pranueshmëria e kérkesës

29. Gjykata së pari do të shqyrtojë nëse kérkesa i përbush kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë, të specifikuara me Ligj dhe të parashikuara më tej me Rregullore të punës.
30. Në këtë drejtim, Gjykata u referohet paragrafëve 1 dhe 7, të nenit 113 [Jurisdikzioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, të cilët përcaktojnë:
- "1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.
- (…)
7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj".
31. Gjykata gjithashtu i referohet nenit 49 [Afatet] të Ligjit, i cili përcakton:

“Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej 4 (katër) muajve. Afati fillon të ecë që nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor. Në të gjitha rastet e tjera, afati fillon të ecë në ditën kur vendimi ose akti është shpallur publikisht. [...].”

32. Gjykata vëren se parashtruesit e kërkesës janë palë e autorizuar; se kërkesa është dorëzuar në përputhje me afatet kohore të përcaktuara me nenin 49 të Ligjit dhe se parashtruesit e kërkesës i kanë shteruar të gjithat mjetet juridike.

33. Megjithatë, Gjykata i referohet nenit 48 [Saktësimi i kërkesës] të Ligjit, që përcakton:

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësish se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj”.

34. Gjykata më tej i referohet rregullit 36 (1) (d) dhe (2) (d) të Rregullores së punës, që parashikon:

“(1) Gjykata mund ta shqyrtojë një kërkesë nëse:

[...]

d) kërkesa arsyetohet prima facie ose nuk është qartazi e pabazuar.

(2) Gjykata do të deklarojë një kërkesë si qartazi të pabazuar, nëse bindet se:

[...]

d) parashtruesi nuk dëshmon në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij”.

35. Në rastin konkret, Gjykata vëren se ekzistojnë dy grupe të procedurave gjyqësore të cilat janë zhvilluar nga parashtruesit në gjykatat e rregullta dhe se ato ndryshojnë për nga objekti i çështjes.

36. Grupi i parë i procedurave janë procedura penale që janë zhvilluar në Gjykatën e Qarkut, në të cilën parashtruesit e kërkesës ishin palë e dëmtuar [P. nr. 581/2011], të 16 marsit 2012. Kjo procedurë në një pjesë ka përfunduar më 8 gusht 2012 me Aktgjykimin e Gjykatës Supreme [Ap. nr. 181/2012]. Ky aktgjykim pastaj është bërë i plotfuqishëm.

37. Gjykata gjithashtu vëren se grupi i dytë i procedurave është iniciuar më 20 nëntor 2014, kur parashtruesit e kërkesës paraqitën ankesë në Gjykatën e Apelit kundër Aktgjykimit të Gjykatës së Qarkut [P. nr. 581/2011], të 16 marsit 2012.

38. Ky grup i procedurave ka përfunduar më 2 nëntor 2016 me Aktgjykimin e Gjykatës Supreme përkthazi me kërkesën për mbrojtjen e ligjshmërisë [Pml. nr. 252/2016].

39. Gjykata rikujton se parashtruesit e kërkesës konsiderojnë se pikërisht në grupin e dytë të procedurave, gjykatat e rregullta, duke refuzuar ankesën e tyre

kundër Aktgjykimit të shkallës së parë [P. nr. 581/2011] të Gjykatës së Qarkut, i kanë interpretuar gabimisht dispozitat ligjore të Kodit të Procedurës Penale të Kosovës (në tekstin e mëtejmë: KPPK), dhe në këtë mënyrë i kanë shkelur të drejtat dhe liritë e tyre të garantuara me Kushtetutë. Parashtruesit e kërkesës pretendojnë shkelje të nenit 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] dhe nenit 32 [E Drejta për Mjete Juridike] të Kushtetutës.

40. Gjykata vëren se, në esencë parashtruesit e kërkesës ankohen se nuk janë ftuar në shqyrtimin kryesor në të cilin kryesit u shpallën fajtorë, dhe kësosoj si palë e dëmtuar, parashtruesve të kërkesës u është mohuar e drejta për shqyrtim të drejtë të pretendimeve të tyre. Për më tepër, parashtruesit e kërkesës pretendojnë se Gjykata Supreme dhe Gjykata e Apelit ua kanë cenuar të drejtën për mjet juridik duke ua refuzuar ankesat dhe kërkesën e tyre për mbrojtje të ligjshmërisë.
41. Lidhur me këtë, Gjykata rikujton se Gjykata Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejmë: GJEDNJ) ka përcaktuar se “*roli i gjykatave të rregullta është që t'i interpretojnë dhe t'i zbatojnë rregullat të së drejtës procedurale dhe materiale*” (shih, *mutatis mutandis*, García Ruiz kundër Spanjës [DHM], nr. 30544/96, paragrafi 28, Gjykata Evropiane për të Drejtat e Njeriut [GJEDNJ] 1999-I.)”
42. Gjykata, gjithashtu, rikujton se vërtetimi i plotë i gjendjes faktike është në juridiksonin e plotë të gjykatave të rregullta dhe se roli i Gjykatës Kushtetuese është vetëm të sigurojë respektimin e të drejtave të garantuara me Kushtetutë dhe me instrumente të tjera ligjore. Prandaj, Gjykata nuk mund të veprojë si gjykatë e “*shkallës së katërt*” (shih GJEDNJ, rasti Akdivar kundër Turqisë, nr. 21893/93, i 16 shtatorit 1996, paragrafi 65; shih, po ashtu *mutatis mutandis* Gjykata Kushtetuese: rasti KI86/11, parashtruesi i kërkesës Milaim Berisha, i 5 prillit 2012).
43. Në rastin konkret, Gjykata vëren se Gjykata e Apelit dhe Gjykata Supreme në aktgjykimet e tyre kanë konkluduar se Aktgjykimi i Gjykatës së Qarkut [P. nr. 581/2011] përkitazi me shpalljen fajtor dhe me dënimin e shqiptuar ndaj kryesve është bërë i plotfuqishëm para ushtrimit të ankesës kundër tij nga ana e parashtruesve të kërkesës. Gjykata vëren se Gjykata e Apelit në Aktgjykimin e saj [PAKR. nr. 251/2015], të 17 dhjetorit 2016, gjeti se ankesa kundër aktgjykimit të formës së prerë është jolëndore. Në arsyetimin e saj, Gjykata e Apelit thekson: “*Sipas dispozitës së nenit 4 të KPP – parimit “ne bis in idem” – askush nuk mund të ndiqet dhe të dënohet për vepër penale nëse është liruar ose për të cilën është dënuar me vendim të formës së prerë, ndërsa sipas par. 2, të të njëjtit nen me përjashtim të rasteve kur me këtë kod është paraparë ndryshe, vendimi gjyqësor i formës së prerë mund të ndryshohet me mjete të jashtëzakonshme juridike vetëm në favor të personit të dënuar*”.
44. Për më tepër, Gjykata vëren se Gjykata Supreme gjithashtu ka trajtuar pretendimet e parashtruesve të kërkesës lidhur me zbatimin e gabuar të ligjit. Gjykata Supreme në arsyetimin e aktgjykimit të saj ka cekur se “*në këtë situatë përfaqësuesi i autorizuar i palës së dëmtuar është dashur që t'i drejtohet gjykatës me kërkesë për heqjen e klauzolës së plotfuqishmërisë së vendimit gjyqësor në mënyrë që t'i dorëzohet aktgjykimi e më pas t'i mundësohet*

ushtrimi i mjetit të rregullt juridik e jo siç ka ndodhur që përfaqësuesi i palës së dëmtuar të iniciojë tek Prokurori i Shtetit ushtrimin e kërkesës për mbrojtjen e ligjshmërisë”.

45. Gjkata vëren se Prokurori i Shtetit sipas propozimit të parashtruesve të kërkesës paraqiti në Gjykatën Supreme kërkesën për mbrojtjen e ligjshmërisë kundër Aktvendimit të Gjykatës së Apelit, duke iu referuar edhe Aktgjykimit të Gjykatës së Qarkut.
46. Megjithatë, Gjkata vëren se Gjkata Supreme gjeti se në pajtim me dispozitat relevante ligjore, parashtruesit e kërkesës kishin në dispozicion mjetet juridike të cilat mund të paraqiteshin në gjykatat e rregullta lidhur me heqjen e plotfuqishmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës së Qarkut.
47. Lidhur me këtë, Gjkata vëren se parashtruesit nuk kishin paraqitur formën e duhur të kërkesës në Gjykatën Supreme, as në Gjykatën e Apelit, por paraqiten kërkesën për mbrojtje të ligjshmërisë, përkatësisht ankesën kundër aktgjykimit të plotfuqishëm, gjë që nuk është në pajtim me dispozitat relevante ligjore.
48. Duke pasur parasysh atë që u tha më lart, si dhe rrethanat e rastit, Gjkata në arsyetimin e vendimeve të kontestuara të gjykatave të rregullta nuk sheh ndonjë arbitraritet në zbatimin e të drejtës materiale. Gjithashtu, nuk mund të gjejë as elementet që do të kishin treguar për parregullsinë ose arbitraritetin në marrjen e vendimeve të kontestuara në dëm të parashtruesve.
49. Në këto rrethana, Gjkata konsideron se parashtruesit nuk provuan se procedurat në gjykatat e rregullta ishin të padrejta ose arbitrale, në mënyrë që Gjkata Kushtetuese të jetë e bindur se parashtruesve u janë mohuar të drejtat e garantuara me Kushtetutë.
50. Gjkata konsideron se është obligim i parashtruesve të kërkesës t'i mbështesin pretendimet e tyre kushtetuese dhe të paraqesin prova *prima facie* që tregojnë për shkeljen e të drejtave të garantuara me Kushtetutë dhe KEDNJ. Ky vlerësim është në pajtim me praktikën gjyqësore të Gjykatës (shih: rastin e Gjykatës Kushtetuese nr. KI19/14 dhe KI21/14, parashtruesit e kërkesës: *Tafil Qorri dhe Mehdi Syla*, të 5 dhjetorit 2014).
51. Megjithatë, Gjkata gjen se parashtruesit e kërkesës nuk i kanë mbështetur pretendimet e tyre dhe as nuk kanë treguar se si janë shkelur të drejtat e tyre kushtetuese.
52. Prandaj, kërkesa e parashtruesve është qartazi e pabazuar në baza kushtetuese dhe duhet të deklarohet e papranueshme, në pajtim me rregullin 36 (1) d) dhe (2) d) të Rregullores së punës.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese e Kosovës, në pajtim me nenin 113. 1 dhe 7 të Kushtetutës, në nenin 48 të Ligjit dhe rregullin 36 (1) d) dhe (2) d) të Rregullores se punës, në seancën e mbajtur më 21 shkurt 2018, njëzëri

VENDOS

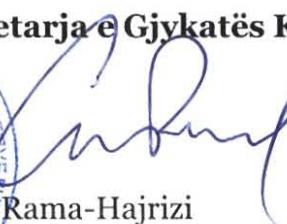
- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit; dhe
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtarja raportuese

Selvete Gérxhaliu-Krasniqi

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi